

K. F. U. M.s
SOLDATERHJEM

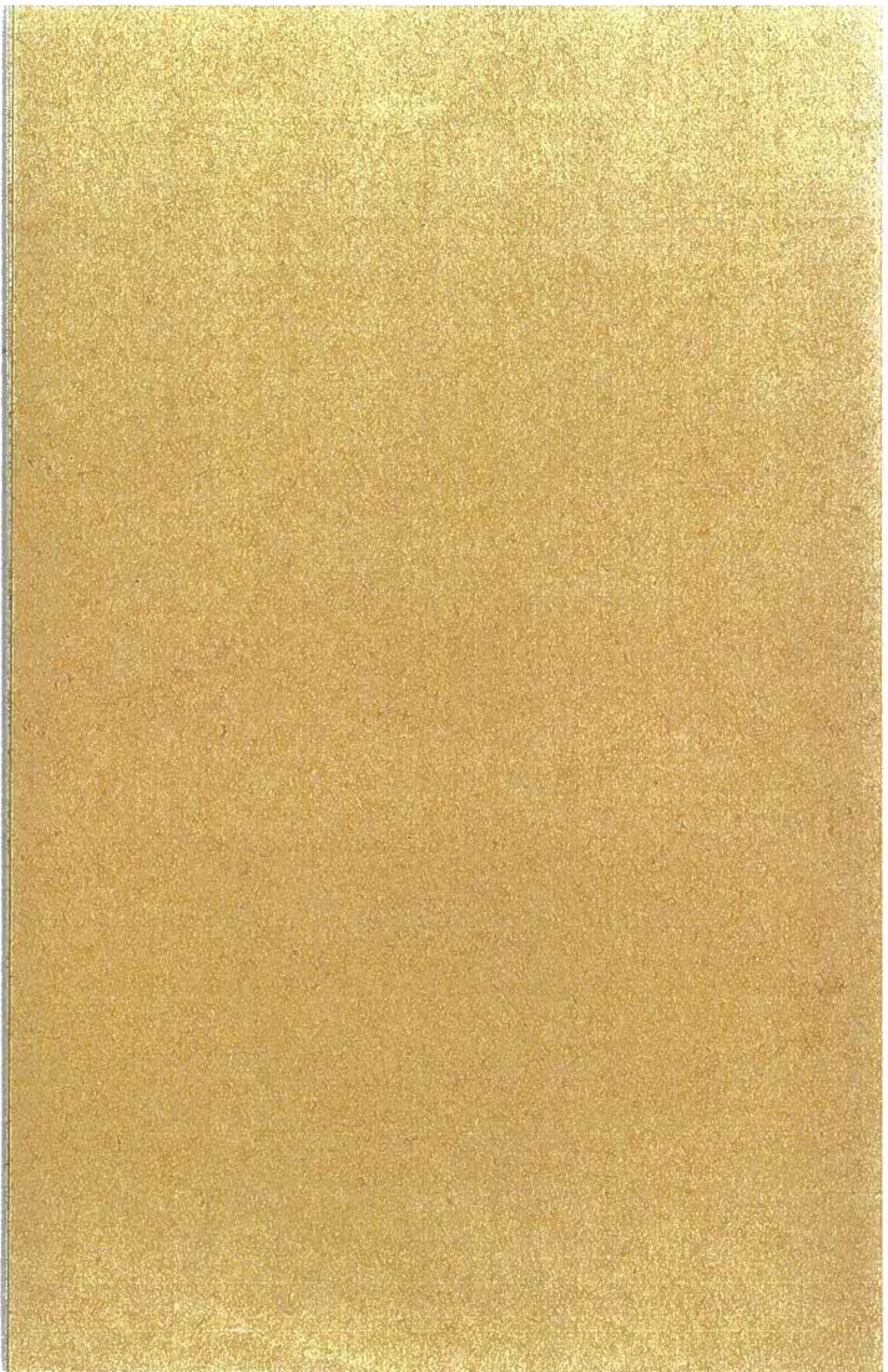

1913

1938

ROSKILDE

1938 2548

K. F. U. M.s
SOLDATERHJEM
ROSKILDE

1913 — 22. JANUAR — 1938

Festskriftet udarbejdet under Redaktion af
K. F. U. M.s Formand, Dommerfuldmægtig O. Kann,
og Soldatersekretær H. Lindskov Rasmussen.

„Jeg var Soldat, og I var gode imod mig“, skriver Olfert Ricard i en af Soldatermissionens Aarsberetninger — „der staar ikke ligefrem saadan i Evangeliet; men der staar: „Jeg var fremmed, og I tog mig hjem til eder“ og „Jeg var syg, og I besøgte mig“; men Meningen bliver den samme, nemlig den, at det, som vi for Jesu Skyld gør imod en ung Mand, det gør vi mod Ham. Og Soldaten er en ung Mand, det maa vi ikke glemme, ikke blot et Nummer, men en ung Sjæl.“

Derfor ønsker K. F. U. M. at gøre en Gerning blandt den Skare unge Mænd, der er indkaldt for at afljæne deres Værnepligt.

Naar den unge Mand har faaet Trøjen paa, er han taget bort fra Arbejde, Hjem og Kammerater, bort fra alle

de Faktorer, der var med til at bestemme mange af hans Livsbaner, og som for en Del skabte hans aandelige og moralske Rygrad.

Nu er han bleven Soldat og ligner alle de andre, og det kan ikke nægtes, at der i samme Øjeblik ofte viser sig Fristelser, der vil trække nedad. Det er jo desværre ikke paa alle Stuer, at Tonen er lige ren og sund for en ung Mand, der maaske for første Gang i sit Liv er borte fra Hjemmets skærmende Vægge, ligesom Byens Forlystelseliv ogsaa kan have sine Farer for Soldaten i hans Fritid.

Soldatertiden er uomtvistelig et meget betydningsfuldt Afsnit af en ung Mands Liv. Der kan i den Tid vindes Værdier; men der er ogsaa stor Fare for at ødelægge meget mere, hvis der ikke passes paa.

K. F. U. M.s Soldatermission vil gerne fra første Færd tilbyde Soldaten sin Hjælp paa alle Maader. — Vi ønsker at værne om de virkelige Værdier, den unge har med fra Hjemmet, og vi ønsker at vække Soldaterne til aandeligt Liv og føre dem hen til vor Herre og Mester, Jesus Kristus.

Soldaterhjemmet vil gerne ved denne Pjece henlede Opmærksomheden paa dette Arbejde og samtidig bede om Forbøn, Interesse og Hjælp.

Soldatermissionen er Kirkens og Menighedens store Mulighed for at kalde paa Ungdommen.

K. F. U. M.s Soldaterhjem gennem 25 Aar.

Da Rygtet om, at Roskilde skulde være Garnisonsby, naaede K. F. U. M.s Bestyrelse, var der i denne straks Mænd, der vilde arbejde for at begynde et K. F. U. M.-Arbejde blandt det indkaldte Mandskab. Det var i 1911. Særlig var daværende Bestyrelsesmedlem, Pastor *Bjørnskov Petersen*, interesseret i Oprettelsen af et Soldaterhjem. Mulighederne for et saadant var ogsaa til Stede, idet K. F. U. M.s Lokaler, Sct. Olsgade 18, 1. Sal, var store nok dertil — saadan saa det i alt Fald ud paa det Tidspunkt.

Pastor Bjørnskov Petersen arbejdede for Sagen i Bestyrelsen, og den 5. Januar 1912 forelagde K. F. U. M.s Formand, Portør *Jørgensen*, Forslaget paa Foreningens Generalforsamling.

Kort Tid efter — den 19. Februar — modtog Bestyrelsen Brev fra Soldatermissionæren i København, i hvilket denne anbefalede sin Medhjælper, Hr. *Niels Jensen*, til Husfader og Leder af det paatænkte Soldaterhjem.

I Løbet af Foraaret 1912 gik saa Forhandlingerne mellem Bestyrelsen og Hr. Jensen i Orden, og den 1. November overtog Hr. Jensen og hans Hustru Ledelsen af K.F.U.M.s Hjem, hvilken Opgave de den 22. Januar 1913 supplerede med Aabningen af Soldaterhjemmet.

Men inden vi gaar videre i Hjemmets Historie, maa der fortælles nærmere om Forberedelserne.

For at muliggøre Soldaterhjemmets Start og videre Arbejde var det nødvendigt at henvende sig til Offentligheden om Hjælp. Dette skete første Gang ved et stort Møde paa Hotel Prinsen den 26. April 1912, hvor bl. a. Overkammerherre *Oxholm* talte og lagde Byens Borgere og Menighed stærkt paa Sinde at tage den store Gerning op at skabe et Hjem for det indkaldte Mandskab, et Hjem, der kunde udføre en bevarende og vækkende Gerning blandt de unge Mænd i nogle af deres Livs vanskeligste Maaneder.

Efter Talerne blev den første økonomiske Grund lagt gennem flere Bidragslister, og i den følgende Tid kom flere Bidrag til. Ogsaa i Landkommunerne blev der gjort et Arbejde, idet Pastor *Bjørnskov Petersen* og daværende Missionssekretær, nu Pastor *Toft*, rejste rundt og holdt Møder for Sagen. Ogsaa Byens Presse gjorde en Indsats for at skaffe Midler.

Planerne nærmede sig nu Opfyldelsens Dag, og da de første „Jenser“, nemlig et Hold Korporalselever, kom til Byen den 22. Januar 1913, kunde Hr. Niels Jensen slaa Dørene op og byde Soldaterne velkomne i „deres eget Hjem“.

Hvor stort var saa dette Hjem, og hvad var der i det?

Der var 5 Værelser og et Par Rum til Opbevaring af Soldaternes civile Tøj, desuden en stor Gaardsplads og en pragtfuld Have. De 5 Værelser paa første Sal blev benyttet som Læse- og Skrivestuer og Restauration. I Læsestuen var en stor Samling Ugeblade og Aviser fra alle Egne af Landet — en Ting, som Soldaterne sætter meget stor Pris paa — Avisen er som en lille ekstra Hilsen hjemmefra! I samme Stue fandtes Hjemmets Bibliotek, der blev flittigt brugt. I Restaurationen kunde Soldaterne for

„smaa Penge“ købe Kaffe med Basser eller Sodavand; ogsaa Svedskegrød var en Tid en yndet Ret.

Her i disse Stuer, paa Gaardsplads og i Have tilbragte Byens Soldater en stor Del af deres Fritid. Her blev de modtaget paa Indkaldelsesdagen, og da kan det nok være, der har været Travlhed i de smaa Stuer. Soldaterne kom fra Kasernen i deres ikke altid lige pæne Uniformer, duftende af Naftalin, og med sig havde de alt deres civile Tøj. Saa kom Bøjler og Indskrivningsbøger frem, og snart var alt Tøjet og de mange Kufferter bragt paa Plads i Opbevaringsrummene. Ogsaa Pengesagerne blev ordnet. Et Soldaterhjem har en hel lille Bank, i hvilken opbevares de Penge, Soldaterne har med hjemme fra.

Den første Aften gaar gerne med at finde sig til rette i de nye Omgivelser; men snart bliver Soldaterne klar over, at her er et Hjem, der fuldt og helt er til for deres Skyld; det er i egentlig Forstand deres Hjem, her kan de hente Hvile, Opmuntring og Hjælp i saa godt som alle Forhold. — Naar Sangbøgerne kommer frem, og de første Sange er sunget, saa er Isen brudt, og naar „den brune Nationaldrik“ er skyllet ned, er man allerede godt hjemme i Kammeraternes Lag og har i sit stille Sind taget den Beslutning, at her vil man komme saa ofte, det er muligt, for her er godt at være.

Og hvordan leves saa Livet paa saadan et Soldaterhjem? Meget forskelligt! Her kommer Soldaterne i deres Friaftener og læser Bøger, Blade og deres Hjemegns Avis. Her skriver han Breve til Hjem, Venner og Kæreste. Brevpapiret faas gratis, og der er ingen Tvivl om, at mangan Far og Mor kan takke Soldaterhjemmet for, at de fik Brev saa ofte, som de fik.

I Soldaterhjemmets Stuer nydes Kammeratlivet i rigt Maal, ofte gaar Snakken eller Diskussionen i høje Bølger;

men det kan ogsaa være, man træffer et Par siddende med rynket Tænkerpande over et spændende Parti Skak. Saadan gaar de „stille“ Aftener. — Men deres Række brydes nu og da af en større Fest, og det kan nok være, at en Flok Soldater forstaar at feste. Humøret har de selv med, og det betyder en stor Del. Anledningen til disse Fester kan være højst forskellig. Velkomst- og Afskedsfest er to faste Punkter; ind imellem kommer saa Julefest, Sommerfest, Kongens Fødselsdag, „Soldatens Dag“ og Hjemmets Fest, allesammen Festdage, der lyser op i Tilværelsen og kaster Skær ind over Hverdagene.

Ved disse Fester underholdes der med Tale, Musik og Sang, Lysbilleder, Films o. m. a. Og saa serveres der Kaffe, og hvor Soldater kan drikke Kaffe, navnlig naar den, som ved disse Lejligheder, er gratis. K. F. U. M.s Scrap-bog kan ved sine Avisudklip fortælle om en meget lang Række vellykkede Fester. Undertiden er det Soldaterne selv, der skriver Referaterne.

I dette lille Skrift føler vi Trang til fra Soldaterhjemmet at sige en varm og hjertelig Tak til alle, der paa en eller anden Maade har bistaaet os ved Afholdelsen af disse Fester. Tak til de mange, der har talt til Soldaterne, og Tak til dem, der har hjulpet med Tid, Kræfter og Penge. Denne Tak gælder ikke blot, hvad der er givet til Festerne, men gælder ogsaa den Hjælp, Hjemmet har faaet til i Tidernes Løb at afholde Møder, Foredrag og Udflugter.

Altsammen en lang Række af festlige Stunder, der forhaabentlig har bidraget til at bevare Soldatens Humør og virket forædlende paa hans Sind.

Endelig skal omtales den bedste Del af Soldaterhjemmets Arbejde. Det har tidligere været nævnt, at Soldatermissionen er Kirkens og Menighedens store Mulighed for at kalde paa Ungdommen. Her mødes Soldaterhjemslederen

og hans Medarbejdere med et stort Udsnit af Danmarks Ungdom og faar mange Gange Lejlighed til paa en eller anden Maade at forkynde Evangeliet for den.

Ved de daglige Aftenandagter forkyndes der baade gennem Sang, Tale og Bøn, og ved de ugentlige Bibel-

Det gamle Hjem i Sct. Olsgade.

timer samles en Skare af Soldaterne om Guds Ord og taler sammen om, hvordan de bedst kan leve deres Soldatertid i Pagt med deres himmelske Herre og Frelser.

Det kan undertiden være lidt vanskeligt at faa Samtalerne i Gang; men er „Munden først kommet paa Gled“, opleves der ofte værdifulde Stunder; og mangen Soldat har gennem disse Timer hentet Trøst og Opmuntring til

at holde Fanen højt — ogsaa hjemme paa Kasernen — trods daarlige Kammeraters Drillerier.

For den troende Soldat er Hjemmet — specielt Bibeltimeaftenerne — et Fristed, hvor han kan hente Kræfter til frimodigt at aflægge sit maaske stiltfærdige Vidnesbyrd blandt Kammeraterne.

Lederens Arbejde blandt de troende Soldater er en gavnlig og stor Opmuntring for ham. Og Opmuntring kan han nok til Tider trænge til, for Djævelen har paa mange Maader sine Repræsentanter ude for at gøre Indhug blandt Soldaterne. Der er Brug for Soldaterhjemmets Indsats, og der er Brug for mange troende Soldaters Vidnesbyrd og Eksempel. — Den kristne Menighed har her en meget paakrævet Opgave.

For Soldaterhjemslederen gælder det først og fremmest at vinde Soldaternes Tillid og saa ved forskellige Lejligheder at komme i Samtale med den enkelte. Her ligger maaske Lederens største Opgave. Han maa lære de forskellige at kende og sætte sig ind i deres Vanskeligheder, for senere at prøve paa at hjælpe den enkelte i hans Gudsforhold. Her gælder det om snart at trøste, snart at opmuntre eller maaske sige et Alvorsord. Ogsaa her er der for Lederen Opmuntringer at finde; men han trænger til Hjælp og Støtte, og det er en stor Lykke for Hjemmet, at en Skare af Venner slutter op om Arbejdet og hjælper med Forbøn, Raad og praktiske Haandsrækninger.

— — —

Saadan begyndte Hjemmet og saaledes gik Arbejdet, og omtrent saadan gaar det den Dag i Dag. Formerne er nok ændret en Del; men i det store og hele er Linierne de samme, og Maalet staar fast: at hjælpe det indkaldte Mandskab, dels i de praktiske Ting, dels ved gennem Forkyndelse og Samvær at drage Soldaterne mod Gud.

Nogle af de ydre Sider i Arbejdet er jo i Aarenes Løb ændret. Saaledes har selve Hjemmet skiftet Adresse siden 1913, idet Soldaterhjemmet samtidig med K. F. U. M. flyttede til det store, smukke Hjem i Bredgade.

Allerede 1½ Aar efter Soldaterhjemmets Oprettelse brød Verdenskrigen ud, og under Sikringsstyrkens Indkaldelse blev Soldaterhjemmets Lokaler alt for smaa. Der var lavt til Loftet, og Luften var ikke altid prima. En anden Vanskelighed var den, at man til alle større Fester var nødt til at leje Lokaler andet Steds i Byen; og da der ingen Plads var til K. F. U. M.s civile Arbejde, blev der ret snart fremført Forslag om at bygge en selvstændig K. F. U. M.-Bygning, hvor der kunde blive Plads til Soldaterhjemmet og K. F. U. M.s øvrige Arbejde. Den 6. Oktober 1915 vedtog en ekstraordinær Generalforsamling at begynde Arbejdet, og den 26. November 1916 blev den store Borg indviet. Her var Plads til Soldaterarbejdet, der har hjemme i Stueetagen.

Her er ogsaa Restauration, Læse- og Skrivestue samt Dagligstue, og saa snart der samles til Fest, har vi Salene paa 2. Sal at ty til.

Inden længe blev alle de hjælpende Kræfter sat i System, idet der den 5. Februar 1915 stiftedes en Forening med Navnet „Roskilde Soldaterhjems Venner“ med følgende Formaal:

- 1) At holde Forbindelse mellem Soldaterhjemmet og de hjemsendte Soldater.
- 2) At være til økonomisk Støtte for Soldaterhjemmet.
- 3) At henvise unge Mænd, som skal afljenes deres Værnepligt i Roskilde, til Soldaterhjemmet.

Medlemsbidrag Kr. 1,00.

Gennem denne Forening, der nu er sammenknyttet med lignende Foreninger andre Steder i Landet under Navnet

„Soldaternes Venner“, og ved Støtte fra forskellige Kommuner og Institutioner, drives nu Soldaterhjemmet med gode Lokaler og egen Sekretær.

I Aarenes Løb har Hjemmet skiftet Ledere flere Gange, dette har desværre forstyrret Arbejdet en Del; men adskillige af disse Ledere har saa ogsaa i deres Tid gjort et godt og dygtigt Arbejde. Frisk Initiativ har draget nye Metoder og Virkefelter med sig, og mange Kræfter er blevet sat ind for at skabe Soldaterne et godt og værdifuldt Hjem.

Ved en stor Del af Festerne har Garnisonens Officerer og Befalingsmænd været med, og de har udtrykt deres Glæde over det Arbejde, der blev gjort, saaledes sidst af nuværende Generalmajor *Gørtz* ved K. F. U. M.s 40-Aars Jubilæum 25. Maj 1937.

Igennem de mange Aar har vort egentlige Sigte været det samme, nemlig det, tidligere Soldatersekretær *Vald. Nielsen* skrev i K. F. U. M.s Jubilæumsskrift 1922:

„At male Kristus lyslevende for de unge Soldaters Øjne — det har været den gyldne Traad, der er gaaet gennem det brogede Tæppe, som Soldaterarbejdet er med dets Foredrag, Fester, Bibeltimer og Andagter.“

Interiør fra det nuværende Soldaterhjem.

Soldatertid i Roskilde.

Det var en dejlig Solskins Foraarsdag 1913. — Vi stillede Kl. 12 i Roskilde nye Kaserne for at aftjene vor Værnepligt ved 11. Bataillon. Sceneriet var vel det samme som før og siden, naar nyt Mandskab melder sig til Tjeneste; men for os var det en hel Verdensbegivenhed — det var jo omtrent som at skulle i Fængsel, ikke at have sin personlige Frihed i et halvt Aar eller mere, og hvordan var nu Befalingsmændene, og hvad med de nye og ganske ukendte unge Mennesker, som man nu skulde dele ondt og godt med. Jo, det var sikkert med meget blandede Følelser, vi stod der paa Række og Geled og blev krydset af.

Naa, efter at de sædvanlige Formaliteter var overstaaet, fik vi Klunset udleveret; og det var vel nok nogle kønne Klude, hvis man tør bruge et saadant Udtryk om Kongens Klæder.

Vi fik mørkeblaa Trøjer og lyseblaa Bukser, det meste var gammelt og forvasket, falmet og lappet, saa det var en køn Flok Kavalerer, man efter Fyraften kunde se trave op gennem Roskildes Gader.

Iført en saadan Mundering, med Benklæder, der stumpe-
pede ovenfor Anklerne, lappet baade for og bag, foroven
og forneden, med Lapper i alle Afskygninger fra graat til
lyseblaat, og saa snævre, at man næsten maatte bruge Sko-
horn for at faa dem paa, gik jeg ud for at lede efter det
Soldaterhjem, som vi havde faaet at vide skulde findes i
Byen.

Vi fandt det i Sct. Olsgade, i en dejlig gammel Gaard.
Der var lavt til Loftet, og Væggene var lidt skæve; men
der var godt at være. Hjerteligt blev vi budt velkommen
og vist til Rette med det civile Tøj m. m. — og hyggeligt
var der. Vi følte os straks hjemme, som man gør det, hvor
man mærker, at Værterne er glade for at se een.

Dette Hjem og Livet dér lyste op i hele Soldatertiden.

Her levede vi op, for her følte vi os som Mennesker
og ikke bare som Soldater. Dejligt var det at sidde og
hygge sig i fortrolig Passiar med Kammerater eller Værts-
folk; men allerbedst var det dog at sidde sammen og synge
de gode Salmer og Sange ved Møder, eller naar der til
sidst blev holdt Andagt, eller at mødes ved Bibeltimer til
Samtaler om Guds Ord og det Liv, der er det rigeste og
bedste under alle Forhold, ikke mindst for en Soldat.

Naar Aftenbønnen var bedt og Aftensangen sunget, saa
maatte vi atter paa Kasernen; men vi havde en Følelse
af i nogen Grad at have været hjemme — og det er ikke
den mindste Velsignelse ved et Soldaterhjem.

Hvordan var saa ellers dette Halvaar? Paa mange Maa-
der en vidunderlig Tid; mange Strabadser maatte vi igen-
nem, udasede og ødelagte kunde vi være nu og da.

Paa Stuen havde vi det udmærket; der var ren Luft og god Tone. Drikkeri og Sjofelheder taaltes ikke, og vi fandt sammen i et udmærket Kammeratskab.

Det bedste ved selve Soldatertiden var dog de personlige Samtaler om Livets Problemer og Kristendommens Sandheder, som vi havde baade under Opholdet paa Kaserne og Eksercerplads, paa Ture under selve Marchen og navnlig, naar vi havde Hvil — dem glemmer jeg aldrig —. I det store og hele blev dette Halvaar den bedste Ferie, jeg har haft; og jeg maa nok hermed sende en Hilsen til alle i 11. Bataillon Aargang 1913, til alle i K. F. U. M. og i Soldaterhjemmet med hjertelig Tak for den herlige Sommer i 1913.

M. Grue.

1914.

Den 6. August kom jeg til Roskilde. Natten mellem den 5 og 6. var Sikringsstyrken paa Sjælland indkaldt. Og tidlig om Morgenen vandrede det indkaldte Mandskab ad de stille Gader ud mod Kasernen. Der var ikke „højt Humør“ af den Slags, der ellers plejer at komme til Udtryk paa Indkaldelsesdage. I Dag var det jo ramme Alvor. Kunde blive det, hvad Øjeblik det skude være! Ingen vidste noget; man haabede og frygtede i samme Aandedræt. Den ene Dag i hjemlige Omgivelser og i den daglige Dont. Og den næste Dag paa Kasernen iført Uniform og alt, hvad dertil hørte og senere kom til, saasom sværtede Knapper, skarptsleben Bajonet, skarpe Patroner i Taskerne o. s. v. Det var en brat Overgang. 28. Batl.s 4. Kompagni, hvortil jeg hørte blev „indkvarteret“ i Gymnastiksalen. Vi laa i Halmstriber, ialt 250 Mand af forskellige

Aargange. Og her boede vi i 3 Uger — og i den Tid var vi ikke rigtig af Tøjet — af gode Grunde. Men vi klagede ikke — det manglede bare. Skete det, vi tabte Humøret, saa tænkte vi paa dem, der i disse hede Augustdage, hvor den danske Sommer gløede sig ihjel, mejedes ned foran de belgiske Forter. Og vi syntes, vi kunde sagtens, blot Danmark maatte holdes uden for det forfærdelige Ragnarok i Europa.

Der kunde fortælles mangt og meget fra disse Dage. Men her blot dette: Vi havde Soldaterhjemmet. Det var nu Danmarks bedste Soldaterhjem. Det var baade Soldater og Hjem. Der var vel nok begge Dele. Soldater i Massevis. Splejsede Rekruter med Lakbælter og tykmavede Borgersoldater med Fuldskæg. Paa alle Døgnets Tider. Og alle Vaabenarter, men flest Infanterister. Og Kaffen flød i Strømme og Bjerge af Svedskegrød fortæredes. Og Breve i Læssevis blev skrevet til Forældre, Søkende, Koner og Kærester. Og saa var det et Hjem. Og det skyldtes Jensen og hans Hustru. Tak for den Tid! Stod man en Vinternat paa Brovagt, mens Østenstormen borede sit Isspyd gennem „Islænderen“ uden paa Kappen, saa varmede man sig ved Tanken om en hyggelig Aften paa Soldaterhjemmet. Og var man end kommet hjem med ømme Fødder fra en Marchtur, saa gik det snart efter let og rask i de smaa Sko ned i Sct. Olsgade til Soldaterhjemmet.

Derfor mindes jeg Soldaterhjemmet i Roskilde med Taknemlighed. Og ligger det end et nyt Sted, saa er Maalet jo det samme: at være et Hjem for Soldater.

Det Arbejde er al Paaskønnelse Værd.

Pagh Petersen,
Haslev.

Garnisonskommandantens Hilsen.

Naar K. F. U. M.s Soldatermission ser tilbage paa 25 Aars Virksomhed og glæder sig over det Arbejde, den har haft Lejlighed til at udføre, bør der fra Hærens Side lyde en hjertelig Tak for dette Arbejde. Befalingsmændene, der skal opdrage de unge Mænd til Soldater, forstaar dette Arbejde og værdsætter det højt. De positive sjælelige Værdier, som der i saa høj Grad maa bygges paa, naar Soldateraanden i en Afdeling skal bygges op, er ofte i Fare, naar en ung Mand fjernes fra sine hjemlige Omgivelser for at være Soldat i en ofte fjerntliggende Garnisonsby.

I K. F. U. M.s Soldaterhjem modtager han i sin Fritid den hjemlige Venlighed og gode Paavirkning, der kan bevare disse Værdier, saa der i Tjenesten med Forstaaelse fra Soldatens Side kan appelleres til hans Æresførelse, til hans Vilje til Hengivelse i en stor Sags Tjeneste og til et ubrydelig og uselvisk kammeratligt Sammenhold. Soldaterhjemmets Indflydelse i saa Henseende er ofte meget kendelig og letter da i høj Grad Arbejdet for at fremkalde og opretholde den gode Tone i Afdelingen, der er det nødvendige Grundlag for al Soldateropdragelse. Derfor har de Mænd, der giver deres Arbejde til disse Soldaterhjem, Krav paa vor Tak, Forstaaelse, Sympati og Støtte.

Helge Bennike,

Oberst,

Chef for 4. Regiment.

Til Lykke!

Hvem ønsker vi saa til Lykke paa denne Jubilæumsdag? Hjemmet! — Ja, men hvem er det? Bestyrelsen og de andre rare og utrættelige Mennesker, der tager sig af det, hører jo uløseligt til — men er det dem, vi skal lykønske? Ja, ogsaa dem? og til dem maa vi føje en varm Tak for „god Behandling“ og for det Arbejde, de har gjort for os.

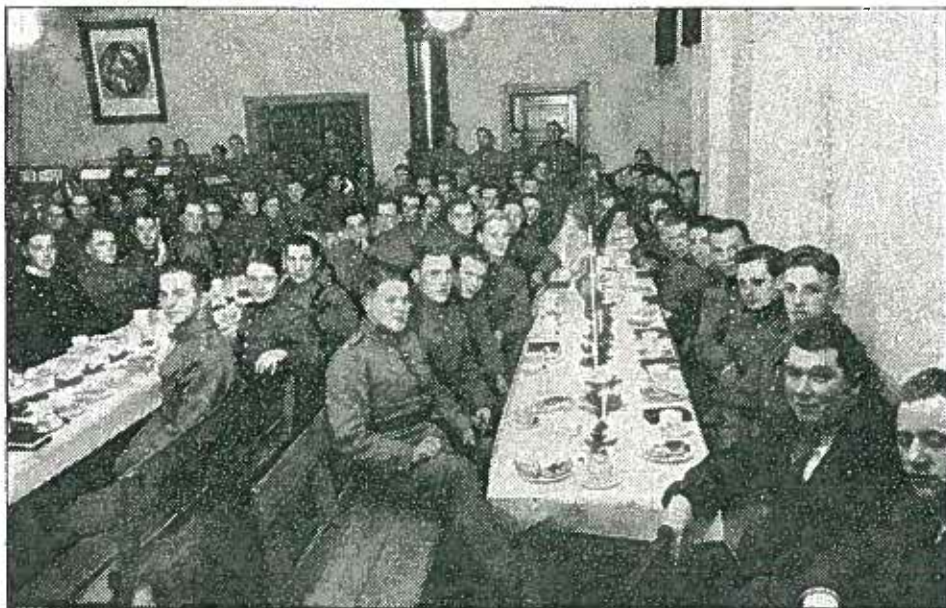
Julefesten 1937.

Nej, det er snarere os selv, vi Soldater, som har været i Roskilde og dem, der i Fremtiden skal komme der.

Mange rare og hyggelige Aftener tilbragte jeg i Sommer i Soldaterhjemmet, og jeg tænker med Glæde tilbage baade paa den aandelige og materielle Del. Alle de praktiske Ting saasom Garderobe, Skrivestue, Bibliotek og Restauration gjorde Livet nemmere og behageligere for os, men vi fik og fandt ogsaa noget andet. Midt i Brevet til Kæresten eller Mor kom Kassen med Sangbøgerne frem

— saa lagde vi Pennen væk for en Stund og sang med af bedste Evne, og naar den efterfølgende lille Andagt var færdig, vendte vi tilbage til det ufuldendte Brev. — Om Onsdagen samledes vi en lille Skare til Bibeltime, og selv om det ikke var saa mange, der gav deres Mening til Kende, fik vi dog nogle rare Aftener ud af det, takket være den energiske Leder.

Jo, der er god Grund til at sige: til Lykke, Soldater.

Julefesten 1937.

med at der staar saadan et Hjem aabent for jer. Benytter I det ikke, er det jeres egen Skyld, og faar I ikke noget ud af det, er det jeres egen Skyld.

Vi gamle sender Hjemmet vores Tak og hjerteligste Lykønskning og ønsker, det maa blive til Glæde, Gavn og Velsignelse for mange Aargange.

En af Aargang 1937.

Ser man tilbage paa de 25 Aar, der er gaaet siden K. F. U. M. i Roskilde tog et Arbejde op iblandt Soldaterne her i Byen og indrettede det første Soldaterhjem i Sct. Olsgade 18, er der to Ting, man uvilkaarligt faar Øje paa; først dette, Gud var med, ham var det, der førte det frem trods skrøbelige Mennesker, dernæst gav han fra fra første Færd Venner, som bar Arbejdet frem i deres Bønner og ved at støtte Gerningen og Hjemmet paa forskellig Vis.

Kredsen af Venner vilde vi gerne have udvidet, det er et af de Jubilæumsønsker, vi nærer, det er saa vigtigt for et Hjem Trivsel at have Venner.

Hvorledes kan man blive Ven af „Hjemmet“, Soldaterhjemmet, bl. a. ved at indmelde sig som Medlem af den Kreds, som hedder „Soldaternes Venner“ (hvoraf der findes en Sammenslutning af 53 Kredse i Landet). Kontingentet er 4 Kr. om Aaret, og man faar da tilsendt Bladet „Soldatervennen“, som udkommer den første i hver Maaned; derigennem kan man faa Indblik i det velsignede Arbejde, som hedder K. F. U. M's Soldatermission, og faa nogen Forstaaelse og Kærlighed til Gerningen og være med til at bære den fremad.

Indmeldelse i ovennævnte Kreds sker ved Henvendelse til: Soldatersekretær Lindskov Rasmussen, K. F. U. M., Karluf Nielsen, Skovbogade 15², og Niels Jensen, Skovbovængets Sideallé 19.

Niels Jensen,
Fmd. for Roskilde Kredsen.

